

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Csp/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120249771
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6120249771.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom vo veci žalobkyne: Mgr. Mgr. Lívia Šouc Kost'ová, nar. 5. 2. 1976, pôsobiaca ako advokátka so sídlom v Žiari nad Hronom, Pod Donátom 5, IČO: 44 465 203, proti žalovanému: V. Z., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt: Q.. D. XXX/X, Ž.H. K. Z., o zaplatenie 300 €, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 120 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 120 € od 22. 1. 2019 do zaplatenia, v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania vo výške určenej súdom v samostatnom uznesení.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou, postúpenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 12. 1. 2021 z Okresného súdu Banská Bystrica, domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej sumu 300 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 180 € od 3. 8. 2018 do zaplatenia, zo sumy 120 € od 22. 1. 2019 do zaplatenia a trovy konania.

2. Podanie žaloby odôvodnila tým, že žalovaný 26. 6. 2018 vystavil plnomocenstvo žalobkyni ako poskytovateľovi právnych služieb, ktoré zároveň slúžilo ako zmluva o poskytovaní právnych služieb podľa zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „z. č. 586/2003 Z. z.“). Žalobkyňa bola žalovaným splnomocnená na zastupovanie pri odstúpení od kúpnej zmluvy z 21. 5. 2018, uzatvorenej medzi žalovaným ako predávajúcim a Q. Ń.T., rod. Q., nar. X. X. XXXX, ako kupujúcou, vrátane spísania a odoslania výzvy na dodatočné zaplatenie kúpnej ceny. Plnomocenstvo bolo udelené do právoplatného skončenia konania pred súdom vedeného pod sp. zn. 19C/12/2018, predmetom ktorého malo byť určenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, ak mu kupujúca dodatočne nezaplatí kúpnu cenu a nebude akceptovať odstúpenie od kúpnej zmluvy. Zastupovanie žalobkyňa riadne vykonávala do 23. 10. 2019, kedy vypovedala žalovanému plnú moc z dôvodu neposkytnutia súčinnosti žalovaným a straty dôvery žalobkyne voči žalovanému. Na základe poskytnutých právnych služieb vystavila žalobkyňa 2 faktúry: č. B. - XXXX/XXXX z 19. 7. 2018 s dátumom splatnosti 2. 8. 2018 v sume 180 € a č. B. - XXXX/XXXX z 7. 1. 2019 s dátumom splatnosti 21. 1. 2019 v sume 120 €, ktoré žalovaný doposiaľ ani čiastočne neuhradil. Žalovaného upozornila na ich nezaplatenie podaním z 23. 10. 2019 označeným ako „Zaslanie Vypovedania plnej moci“, ktoré bolo žalovanému doručené 24. 10. 2019. Následne ho vyzvala listinou z 7. 1. 2020 označenou ako „Pokus o zmier pred podaním žaloby na príslušnom súde“, aby v lehote 3 dní uhradil dlžnú sumu, čo žalovaný neurobil a zásielka sa vrátila späť žalobkyni z dôvodu, že si ju žalovaný

neprevzal v odbernej lehote. Žalobkyňa si uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr.

3. Žalobkyňa ako prílohu k žalobe predložila plnomocenstvo z 26. 6. 2018, faktúry č. B. - XXXX/XXXX z 19. 7. 2018 a č. B. - XXXX/XXXX z 7. 1. 2019, pokus o zmier pred podaním žaloby z 7. 1. 2020 s dokladom o doručovaní žalovanému, vypovedanie plnej moci z 23. 10. 2019, zaslanie vypovedania plnej moci z 23. 10. 2019 s dokladom o doručovaní žalovanému.

4. O nároku žalobcu rozhodol okresný súd rozsudkom z 14. 7. 2021, č. k. 27Csp/3/2021-57, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 180 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 180 € od 3. 8. 2018 do zaplatenia (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.) a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 20 % (výrok III.), ktorý formuloval v súlade s prevládajúcou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorá výrok o náhrade trov konania formuluje v obdobnom znení, ako bol formulovaný aj okresným súdom v predmetnom rozsudku (napr. sp. zn. 7Cdo/241/2019 z 29. 9. 2020, sp. zn. 7Cdo/186/2019 z 29. 9. 2020, sp. zn. 1Cdo/218/2019 z 30. 9. 2020, sp. zn. 1Cdo/214/2019 z 30. 9. 2020, sp. zn. 2Cdo/257/2019 z 30. 7. 2020, sp. zn. 8Cdo/165/2019 z 17. 9. 2020, sp. zn. 4 Cdo/94/2019 z 26. 2. 2020, veľký senát občianskoprávneho kolégia sp. zn. 1VCdo/1/2017 z 27. 4. 2017 etc.). K otázke ustálenej súdnej praxe sa z ústavnoprávneho hľadiska vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze z 6. 10. 2020, sp. zn. I. ÚS 115/2020, v ktorom vyslovil záver, že „ak aj najvyšší súd mieni pod pojem ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu začleniť aj v príslušnej zbierke nepublikované rozhodnutia, musí byť rozhodovacia činnosť senátov najvyššieho súdu skutočne opakujúca sa. Len tak sa naplní záver, že ide o rozhodovaciu prax ustálenú.“

5. Voči predmetnému rozsudku v celom rozsahu podala žalobkyňa včas odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) tak, že uznesením z 29. 11. 2021, č. k. 17CoCsp/27/2021-75 odvolanie voči výroku I. odmietol a vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Vzhľadom na to, že odvolaním napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť vo výroku I., o zvyšnej časti uplatneného nároku (120 € s príslušenstvom) okresný súd po vrátení veci opätovne konal a rozhodol.

7. Pre úplnosť však súd považuje potrebné uviesť, že na pojednávaní 14. 7. 2021 žalobkyňa síce navrhla ako dôkaz vypočítať jej zamestnankyňu H. J., avšak nie ako dôkaz, ktorý by preukazoval rozsah poskytovaných služieb. Uvedené napokon ani nebolo možné z dôvodu, že žalobkyňa neuviedla v žalobe, ani v inom svojom vyjadrení produkovanom v konaní pred súdom žiadne skutkové tvrdenia ohľadom úkonov právnej služby vyúčtovaných faktúrou č. B. - XXXX/XXXX z 7. 1. 2019 (príprava prevzatia zastúpenia, vyhotovenie vyjadrenia vo veci samej) vo výške 120 € vo veci obmedzenia spôsobilosti na právne úkony. Ak strana sporu neuvedie skutkové tvrdenia k uplatnenému nároku, nemá ani čo preukazovať predloženými, resp. navrhnutými dôkazmi. Výsluch svedka žalobkyňa navrhla iba k preukázaniu dodržania príslušných ustanovení zákona z. č. 586/2003 Z. z. pri uzavretí zmluvy o poskytovaní právnych služieb z 26. 6. 2018. Keďže tieto skutočnosti potvrdil zástupca žalobkyne na pojednávaní (tiež zamestnanec žalobkyne, pozn. súdu), nepovažoval súd za dôvodné, ani za účelné tieto skutočnosti preukazovať výsluchom navrhnutého svedka. Pri uplatňovaní materiálneho korektívu (§ 150 ods. 2 CSP) okresný súd postupoval v súlade s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. 6. 2019, sp. zn. I. ÚS 246/2019, v ktorom vyslovil právny záver, že „...inštitút materiálnej korekcie ... nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán a ich povinnosť tvrdiť.“

8. Okresný súd v danom prípade bol povinný postupovať v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu, a preto žalobkyňu opakovane vyzval, aby v súlade s § 150 ods. 2 CSP doplnila skutkové tvrdenia ohľadom nároku, ktorý pozostával z úkonov právnej služby vyúčtovaných faktúrou č. B. - XXXX/XXXX z 7. 1. 2019, ako odmenu za dva úkony právnej služby (príprava prevzatia zastúpenia, vyhotovenie vyjadrenia vo veci samej) vo výške 120 € vo veci obmedzenia spôsobilosti na právne úkony.

9. Žalobkyňa až na základe tejto výzvy súdu doplnila svoje skutkové tvrdenia podaním doručeným súdu 22. 12. 2021, v ktorom poukázala na zoznam úkonov právnej služby poskytnutých žalovanému, a to príprava prevzatia zastúpenia z 23. 1. 2019, čo preukazovala predloženým plnomocenstvom z 23. 1.

2019, písomné vyjadrenie v konaní vedenom na súde pod sp. zn. 26Ps/31/2018 z 24. 1. 2019, ako aj uznesenie súdu vydané v tomto konaní 5. 2. 2019, ktorým uvedené konanie zastavil.

10. Pri posúdení skutkových okolností prípadu, okresný súd vychádzal z doplnených tvrdení a žalobkyňou predložených listín, z ktorých zistil nasledujúce skutočnosti.

11. Žalovaný plnomocenstvom z 23. 1. 2019 splnomocnil žalobkyňu na zastupovanie vo veci jeho obmedzenia spôsobilosti na právne úkony vedenom na súde pod sp. zn. 26Ps/31/2018 a malo trvať až do právoplatného skončenia prípadného súdneho konania. Zároveň súhlasil s tým, že plnomocenstvo predstavuje aj uzavretie zmluvy o poskytovaní právnych služieb podľa z. č. 586/2003 Z. z. a súhlasil tiež s tým, že ak nie je dohodnutý iný druh odmeny, je povinný zaplatiť tarifnú odmenu. Žalobkyňa vyhotovila a zaslala súdu aj písomné vyjadrenie žalovaného z 24. 1. 2019. Žalovaný bol opakovane vyzvaný na zaplatenie faktúr vystavených žalobkyňou. Na uvedené výzvy žalovaný nereagoval.

12. Z vystavenej faktúry č. B. - XXXX/XXXX z 7. 1. 2019, vyplýva, že žalobkyňa si vyúčtovala za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej) odmenu vo výške 120 € vo veci obmedzenia spôsobilosti na právne úkony.

13. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Podľa § 18 ods. 4 z. č. 586/2003 Z. z., advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

17. Podľa § 24 ods. 3 z. č. 586/2003 Z. z., odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

18. Okresný súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázané, že v rámci udeleného plnomocenstva z 23. 1. 2019 sa strany sporu dohodli, že týmto plnomocenstvom uzatvorili aj zmluvu o poskytovaní právnych služieb, na základe ktorej žalobkyňa ako advokátka vykonávala jednotlivé úkony právnej služby, ktoré sú aj súčasťou súdneho spisu vedeného pod sp. zn. 26Ps/31/2018. V súlade s ust. 18 ods. 4 z. č. 586/2003 Z. z. sa strany sporu vopred dohodli na poskytovaní právnych služieb ako aj na odmene za ich poskytovanie. Vzhľadom na ustanovenia zákona č. 586/2003 Z. z., ako a judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (porov. vec C-537/13 z 15. 1. 2015), posúdil okresný súd zmluvu o poskytovaní právnych služieb, uzatvorenú medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa uplatňujú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. OZ. Žalobkyňa ako poskytovateľ právnych služieb vystupovala pri uzavretí predmetnej zmluvy ako dodávateľ a žalovaný, ktorý ako fyzická osoba nekonal v rámci predmetu svojho podnikania, vystupoval ako spotrebiteľ. Z tohto dôvodu bol súd povinný skúmať, či predmetná zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

19. Po posúdení zmluvy o poskytovaní právnych služieb, ktorá je súčasťou štandardizovaného plnomocenstva z 23. 1. 2019, okresný súd dospel k záveru, že nevzhliadol v jej obsahu žiadnu neprijateľnú zmluvnú podmienku. Okresný súd mal preukázané poskytnutie úkonov právnej služby

žalovanému v predmetnom konaní vedenom pod sp. zn. 26Ps/31/2018, čo vyplýva aj z odôvodnenia predloženého uznesenia z 5. 2. 2019, vydaného súdom v tejto veci. Vzhľadom na uvedené, považoval súd nárok žalobkyne za dôvodný, a preto žalobe vyhovel aj v tejto časti nároku.

20. Žalobkyňa si podanou žalobou uplatnila aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 22. 1. 2019 do zaplatenia. Žalovaný sa po prvý raz do omeškania dostal deň nasledujúci po uplynutí splatnosti (21. 1. 2019) faktúry č. B.-XXXX/XXXX z 7. 1. 2019. Žalobkyni tak vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 %, pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) platná k prvému dňu omeškania bola 0,00 %. Z tohto dôvodu súd priznal žalobkyni úrok z omeškania v súlade s žalobným návrhom.

21. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

24. Žalobkyňa vo veci dosiahla plný úspech (100 %). Zároveň okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), v ktorom bola úspešná žalobkyňa, keďže odvolací súd jej odvolaniu čiastočne vyhovel, preto žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu (100 %). Okresný súd formuloval výrok o náhrade trov konania v súlade s rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, na ktoré vo svojom odôvodnení poukazoval odvolací súd.

25. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.